

2. RANNY (3) ai

a *jasne*.

sg m A ranny (1). ◇ n N rann(e) (2). ◇ [pl L rannych.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poranny, odnoszący się do wczesnej pory dnia, dziejący, pojawiający się rano; *antelucanus Mqcz* (4) :

Wyrażenia: [»modlitwy ranne«: A po modlitwach rannych/ napominanie czynione bywa ku Sacramentowi *UstKościel* 143.]

»ranne wstawanie« (2): *antelucana industria*, Ránne wftáwánie y praca. *Mqcz* [169]b, 198c.

Szereg: »pozny i ranny« (1): Ípuści też [Bóg] wam defzcz/ defzcz pozny y ranny [*temporaneam et serotinam*] *BudBib Ioel* 2/23.

a. O lekarstwie: stosowane rano (1) :

W przeciwstawieniu: »ranny ... na noc« (1): To ránne iest lekarftwo/ lecz zász ná noc infze *PaxLiz* D2v.

Cf **PORANNY, RANY, ZARANNY**

ECB